

[Gammelgaard]

stemænd, som ikke har strejkeret, og da der således har været tale om ulovlige eller retsstridige arbejdsnedlæggelser, bør faglige kontingenter, der skal gå til løntræk og bod, ikke kunne være fradragsberettigede på selvangivelsen som andre faglige kontingenter.

Hvis de nævnte kontingenter kan trækkes fra på selvangivelsen, er det samfundet, der er med til at finansiere ulovlige konflikter mod selve samfundets funktion, og det kan ikke være rimeligt.

Besvarelse (6/12 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Ifølge ligningslovens § 14, stk. 7, kan kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører, fradrages ved indkomstopgørelsen.

Ekstra strejkekottingenter, der af foreningen pålægges medlemmerne, er fradragsberettigede i lighed med det almindelige fagforeningskontingent. Derimod kan eventuelle frivillige bidrag ikke fradrages.

Hvis der sker opkrævning af kontingenter med det formål at finansiere ulovlige eller retsstridige arbejdsnedlæggelser, er det min opfattelse, at sådanne fradrag som følge af almindelige retsgrundsætninger må kunne nægtes, også selv om der ikke i ligningslovens § 14, stk. 7, er taget udtrykkeligt forbehold herom. Noget andet er, at eventuelle udbetalinger til finansiering af ulovlige konflikter kan stamme fra andet end sådanne kontingenter fra medlemmerne. Hvis dette er tilfældet, er det nok tvivlsomt, om man efter de gældende regler vil kunne nægte fradrag helt eller delvis for medlemmernes kontingentindbetalinger til de pågældende foreninger.

Det skal tilføjes, at strejkeunderstøttelser og andre ydelser i øvrigt, der udbetales til medlemmerne, er indkomstskattepligtige for disse.

Spm. nr. S 312

Til *indenrigsministeren* (1/12 82) af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren – som det er refereret i dagspressen – mener, at kommunalbestyrelsesmedlemmer skal have fast honorar i stedet for diæter, og om ministeren i den forbindelse vil sørge for, at sådanne honorarer og borgmesterlønninger nedsættes væsentligt?«

Begrundelse

Folketinget har for nylig forkastet et beslutningsforslag fra fremskridtspartiet om at nedsætte borgmester-, minister- og folketingsmedlemslønninger med 10 pct., men ministeren har nu ved selvsyn rundt i landet observeret, hvorledes alle disse diæter og forskellige godtgørelser virker i praksis. Ministeren er derfor kommet frem til, at det skal være ensartet over hele landet – altså en forenkling.

Det er spørgeren ikke uenig med ministeren i, men jeg er meget uenig, hvis det går i den retning – som ministerens udtalelser også kan tolkes – at man faktisk vil give de folkevalgte i kommunerne en lønforhøjelse. Det håber jeg ministeren klart vil afkræfte. Det er en helt anden vej, vi skal.

Besvarelse (6/12 82):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det, jeg har givet udtryk for, er, at den kommunale styrelseslov må overvejes ændret, således at der i medfør af loven fastsættes faste regler om bl.a. vederlag til borgmestre m.fl. Herved opnår man, at den enkelte kommunalbestyrelse ikke selv skal afgøre dette spørgsmål, som kan give anledning til vanskelige overvejelser. På tilsvarende måde må der søges gennemført faste regler om borgmesterspension m.m. Langt de fleste kommuner følger i forvejen de vejledende regler på området.

Herudover overvejer jeg en ændring af styrelsesloven, som skulle lægge det gældende udvalgsformandsvederlagssystem i faste rammer. Herved forsvinder den sagsbehandling, der i dag foregår i kommunerne, når de kommunale styrelsesvedtægter skal ændres for at gennemføre justeringer på dette område.

Jeg overvejer endelig at lade det gældende diæt- og vederlagssystem erstatte af fast(e) vederlag, eventuelt med adgang til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Et